

Ridder Hr. Trillemand

1. Det var ridder Hr. Trillemand,
han var sig en helt så skøn,
og dronningen udi Bømerland
havde født den herre i løn.

*Der kommer aldrig så rig en jomfru
til Danmark.*

2. Trillemand tjener ved Sakslands hof;
de vare ikke alle hans lige;
hvad enten det var til kamp eller strid,
sin hest kunde han vel ride.

3. Trillemand rider i rosenlund
blandt andre ridder' i skare,
at fange dyr det var hans lyst,
at bede den vilde hare.

4. Dværgens datter i bjerget stod,
taler til sine møer med ære:
"Nu ser jeg ridder Hr. Trillemand,
han bliver min hjertenskære."

5. Dværgens datter i bjerget stod,
og ser hun ud så vide:
"Nu ser jeg ridder Hr. Trillemand
i rosenlund at ride."

6. Det var dværgens datter,
satte hun ud en snare,
fangede hun så dejlig en hjort,
som ikke tog sig i vare.

7. Læste hun runer i dens pande,
hun bad ham løbe så vide,
Trillemand fik den hjort at se,
han agter den straks at skyde.

8. Det var ridder Hr. Trillemand,
spændte buen for sit knæ,
og pilen fløj over hjortens hoved
og i et grannetræ.

9. Trillemand faldt af hesten ned,
han faldt som i en dvale,
han var sig selv ikke længer lig,
langt mindre så kunde han tale.

10. Der lå han den dag så lang,
til natten den brød frem,
og da vare alle hans gode hofmænd
af skoven dragne hjem.

11. Dværgens datter i bjerget stod,
det dejlige liljevand,
hun slog sin harpe så frydelig,
hun vakte den sovende mand.

12. Trillemand vågner af søvnen op,
sine riddere monne han savne;
dværgens datter til ham kom,
hun monne ham venlig omfavne.

13. Mælte det ridder Hr. Trillemand,
der han den jomfru så:
"Til dig så vil jeg bejle,
hvor kan man en skønnere få?"

14. Det var dværgens datter,
gav hannem så blidt et svar:
"Du sig mig, hvad du hedder,
hvem dine forældre er."

15. "Jeg ved hverken af fader eller moder,
ej heller deres navn kan sige;
Selv hedder jeg ridder Hr. Trillemand,
som vel min hest kan ride."

16. Det var dværgens datter,
gav hannem så blidt et svar:
"Du sig mig, hvad du hedder,
hvem dine forældre var."

17. Det var dværgens datter,
gav hannem så blidt et nik:
"Din moder er Bømerlands dronningen
din fader kong Ermarik.

Ridder Hr. Trillemand

18. Da Vilmund dræbte fader din,
da var du under bælte;
du var ikke mere end vintre to,
da døde din moder i telte.

19. Havde Vilmund videt, at du var til,
han havde dig dræbt tillige;
din morbroder sendte dig hemmelig bort
langt ind i Sakslands rige.

20. Når du haver vejet kong Vilmund
og indtaget Bømerlands rige,
da vil jeg give dig min tro
og være din dronning tillige.”

21. Det var ridder Hr. Trillemand,
han beder den sølvbundne kniv:
“Enten skal Vilmund falde,
eller det skal koste mit liv.”

22. Dværgens datter gav hannem en hest,
dertil både glavind og sværd,
hun bad sin fader at følge dem begge
til den rejsefærd.

23. De droge af sted både dag og nat,
de ikke mange var;
deres heste svømmed over sund så raske
som de havde gået på jord.

24. Der de kom i kong Vilmunds gård,
begyndte den dværg at skrige:
“Vilmund, kom på muren ud,
jeg lyster med dig at stride.”

25. Vilmund kom på muren ud,
han leger med sølvbunden kniv:
“Hvo ere de forvovne halse,
i dag ville miste sit liv?”

26. “Jeg er født af kæmpeblod,
mit navn kan jeg vel nævne;
min fader hed kong Ermarik,
mig lyster hans død at hævne.”

27. Meldte det Vilmund konge,
og så tog han oppå:
“Din fader stod mig ikke hug uden et,
vi ville i tvekamp gå.”

28. Det var ridder Hr. Trillemand,
han kaster sit sværd omkring;
han traf den herre i venstre side,
så hjertet fik en sting.

29. Vilmund faldt af hesten ned,
han svømmed i blod så rød;
seks tusende mand på volden kom
at hævne deres herres død.

30. Dværgen skød med bue og pil,
så hjertelig monne han le,
for han havde sat sin hætte på,
at ingen kunde ham se.

31. Han havde sat sin hætte på,
ingen kunde ham se;
af alle de mænd, på muren kom,
i live var ikkun tre.

32. Trillemand gik på slottet ind
alt med så frit et mod,
at alle de, der inde vare,
de faldt den herre til fod.

33. Hvo, som kom for Hr. Trillemands sværd,
hans liv stod ej til bode,
deres gode heste i knæerne gik,
svømmed i deres herres blod.

34. Trillemand konge i Bømerland blev
alt både med hæder og ære;
dværgens datter hans dronning blev,
de havde hinanden så kære.

35. Dværgen atter i bjerget for
alt til sin dronning huld;
han sendte sin datter til Bømerland
med tusind tønner guld.